



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19.6.2009 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr Dany Pacholíkove a přísedících Evy Kreuterové a Květoslavy Munzarové **t a k t o :**

Obžalovaní

1) U.E.N.E.

nar. xxx v xxx, soukromý podnikatel, bytem xxx, t.č. ve vazbě Vazební věznici xxx,

2) V. T. O.

nar. xxx ve xxx, bez pracovního poměru, bytem xxx,

j s o u v i n n i, ž e

I./ obžalovaný U.E.N.E.

počátkem května 2006 v Praze dojednal obžalovaný U.E.N.E. s další přesně nezjištěnou osobou či osobami, žijícími v Nizozemí, dovoz dodávky kokainu do České republiky za účelem jeho další distribuce a k jeho převozu zjednal jako kurýra M. Č., nar. xxx, jenž byl od počátku seznámen s pravým účelem této cesty a podle pokynů obžal. E. pak Č. odjel do Nizozemí, kde se v Amsterdamu měl setkat s osobou působící tam pod jménem „XXX“, přičemž podrobnosti cesty a místo setkání s osobou zajišťující předání kokainu telefonicky dojednal, z důvodů neznalosti anglického jazyka, částečně i prostřednictvím své sestry, obžalované L. Č., a dne 9.5.2006 převzal v Amsterdamu zásilku kokainu, který v kontejnerech spolykal s úmyslem jej takto dovézt do České republiky a na zpáteční cestě byl dne 9.5.2006 kontrolován na hraničním přechodu Altenberg ve Spolkové republice Německo a při této kontrole bylo zjištěno, že ve svých útrokách přepravuje dodávku 93 kusů kontejnerků s kokainovou směsí o celkové hmotnosti 643,56 gramů s obsahem účinné látky 199,83 gramů hydrochloridu kokainu, v důsledku čehož byl zadržen a následně v souvislosti s dovozem omamných látek do SRN byl odsouzen Zemským soudem v Drážďanech,

t e d y : obžalovaný U.E.N.E.

dopustil se pro společnost nebezpečného jednání, které bezprostředně směřovalo k neoprávněnému dovozu omamné látky, takový čin spáchal ve větším rozsahu a ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech, tohoto se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání nedošlo,

II./ obžalovaný U.E.N.E.

v průběhu července 2007 z Prahy dojednal obžalovaný U.E.N.E. s další, přesně nezjištěnou osobou působící v Nizozemí dodávku kokainu, který měl být do České republiky dopraven v poštovní zásilce označené dohodnutým jménem neexistujícího adresáta a poté požádal obžalovanou V.T. O., aby v panelovém domě na adrese Xxx, kde v té době oba přebývali, vylepila na předem vybranou prázdnou poštovní schránku vizitku se jménem J. P., s cílem zakrýt tak skutečného příjemce nelegální zásilky s kokainem a dále jí požádal, aby tuto schránku pravidelně kontrolovala, zda do ní byla již doručena předmětná zásilka, což obžal. O. podle jeho pokynů prováděla, a následně na to, dne 20.7.2007 byla při prováděné celní kontrole na detašovaném pracovišti oddělení 25 Celního úřadu Praha I. zadržena poštovní zásilka, bez jména odesílatele, odeslaná z Nizozemí adresátovi J. P. na adresu Xxx a po provedené kontrole bylo zjištěno, že obsahuje 29,638 gramů kokainové směsi v koncentraci 35,6 %, a proto došlo k jejímu zadržení, aniž by byla doručena předstíranému příjemci

t e d y : obžalovaný U.E.N.E.

neoprávněně dovezl omamnou látku a spáchal takový čin větším rozsahu,

III./ obžalovaná V. T. O.

v průběhu roku 2007 v Praze, bez povolení obstarávala a prodávala po předchozí telefonické domluvě V. Š., nar. xxx, kokain a to

- dne 24.7.2007 - 1 gram omamné látky kokain,
 - dne 26.7.2007 - 1 gram omamné látky kokain,
 - dne 5.10.2007 - 2 gramy omamné látky kokain,
 - dne 10.10.2007 - 2 gramy omamné látky kokain,
 - dne 12.10.2007 - 3 gramy omamné látky kokain,
 - dne 24.11.2007 - 5 gramů omamné látky kokain,
 - dne 12.12.2007 - 3 gramy omamné látky kokain,
- vždy za cenu 2.000 Kč za jeden gram kokainu

t e d y : neoprávněně jinému opatřila a prodala omamnou látku,

č í m ž s p á c h a l i

Ad I./ - obžalovaný U.E.N.E.

pokus trestného činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 8 odst. 1 tr. zákona k § 187 odst. 1, 2 písm. a), odst. 4 písm. c) tr.z.

Ad II./ - obžalovaný U.E.N.E.

trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1, 2 písm. a) tr.z.

Ad III./ - obžalovaná V. T. O.

trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1 tr.z.

a o d s u z u j í s e

obžalovaný U.E.N.E.

podle § 187 odst. 4 tr. zákona, za použití § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 10 /deseti / let.

Podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zákona se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

obžalovaná V. T. O.

Podle § 187 odst. 1 tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání 2 / **dvou** / let.

Podle § 58 odst. 1 tr. zákona se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 59 odst. 1 tr. zákona se stanoví zkušební doba v trvání 3 / **tří** / let.

Podle § 73 odst. 1 písm. c) tr. zákona se **zabírá** 29,638 gramů kokainové směsi v koncentraci 35,6 %, zajištěné na Celním úřadu v Praze 5 dne 20.7.2007.

IV.

Dále soud rozhodl **t a k t o :**

Obžalovaná

L. Č .

nar. Xxx v xxx, bytem xxx

..

se podle § 226 písm. c) tr. řádu **z p r o š t ů j e** obžaloby Městského státního zástupce v Praze, pro skutek kvalifikovaný jako trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1, 2 písm. a), odst. 4 písm. c) tr.z., kterého se měla dopustit tím, že

poté, počátkem května 2006 z Prahy dojednal obžalovaný U.E.N.E. s dalšími osobami působícími v Nizozemí dovoz dodávky kokainu do České republiky za účelem jeho další distribuce a k tomuto účelu zjednal jako kurýra k převozu kokainu z Nizozemí do České republiky M. Č., jenž byl seznámen s pravým účelem této cesty a podle pokynů obžalovaného U.E.N.E. pak odjel do Nizozemí za osobou působící tam pod jménem „XXX“, když předtím požádal obžalovanou Lucii Č., která byla rovněž od počátku seznámena s pravým

účelem cesty svého bratra M. Č., aby mu dojednala podrobnosti této cesty s osobou působící v Nizozemí pod jménem „XXX“, což L. Č. učinila, a poté M. Č. odcestoval do Nizozemí, kde dne 9.5.2006 převzal zásilku kokainu, který v kontejnerech spolykal s úmyslem jej takto dovézt do České republiky a na zpáteční cestě byl dne 9.5.2006 kontrolován na hraničním přechodu Altenberg ve Spolkové republice Německo a při této kontrole bylo zjištěno, že ve svých útrokách přepravuje dodávku 93 kusů kontejnerů s kokainovou směsí o celkové hmotnosti 643,56 gramů s obsahem účinné látky 199,83 gramů hydrochloridu kokainu, a poté byl zadržen,

t e d y že si měla neoprávněně opatřit úmyslem dovézt omamnou látku, spáchat takový čin ve větším rozsahu a ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech,

V.

Obžalovaná

V. T. O.,

nar. xxx ve xxx, bytem xxx

se podle § 226 písm. c) tr. řádu **z p r o š ť u j e** obžaloby Městského státního zástupce v Praze, pro skutek kvalifikovaný jako trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1, 2 písm. a), odst. 4 písm. c) tr.z., kterého se měla dopustit tím, že

poté, co v průběhu července 2007 z Prahy dojednal obžalovaný U.E.N.E. s dalšími osobami působícími v Nizozemí dodávku kokainu, který měl být do České republiky dopraven v poštovní zásilce označené dohodnutým jménem neexistujícího adresáta, požádal obžalovanou V.T. O., kterou seznámil se záměrem zajistit tímto způsobem nelegální dovoz kokainu, aby v panelovém domě na adrese Xxx, kde v té době oba přebývali, vylepila na předem vybranou a v té době neoznačenou poštovní schránku vizitku se jménem J. P., s cílem zakrýt tak skutečného příjemce nelegální zásilky s kokainem a dále jí požádal, aby tuto schránku pravidelně kontrolovala, zda do ní byla doručena předmětná zásilka, což obžalovaná O. podle jeho pokynů prováděla, a poté dne 20.7.2007 byla při prováděné celní kontrole na detašovaném pracovišti oddělení 25 Celního úřadu Praha I. zadržena poštovní zásilka odeslaná z Nizozemí adresátovi J. P. na adresu Xxx a po provedené kontrole bylo zjištěno, že obsahuje 29,638 gramů kokainové směsi v koncentraci 35,6 %, a na to došlo k zadržení této zásilky, aniž by byla doručena předstíranému příjemci

t e d y : že si měla neoprávněně opatřit s úmyslem dovézt omamnou látku, spáchat takový čin ve větším rozsahu a ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech,

O d ů v o d n ě n í :

Provedeným dokazováním u hlavního líčení zjistil Městský soud v Praze následující skutkový děj :

I./ obžalovaný U.E.N.E.

počátkem května 2006 v Praze dojednal obžalovaný U.E.N.E. s další přesně nezjištěnou osobou či osobami, žijícími v Nizozemí, dovoz dodávky kokainu do České republiky za účelem jeho další distribuce. K jeho převozu zjednal jako kurýra M. Č., nar. xxx, bratra obžal. L. Č., jenž byl od počátku seznámen s pravým účelem této cesty. Podle pokynů obžal. E. pak Č. odjel do Nizozemí, kde se v Amsterdamu měl setkat s osobou působící tam pod jménem „XXX“, přičemž podrobnosti cesty a místo setkání s osobou zajišťující předání kokainu telefonicky dojednal, z důvodů neznalosti anglického jazyka, částečně i prostřednictvím své sestry, obžalované Č. a to prostřednictvím telefonního čísla, které dostal právě od obžal. E.. Na základě těchto instrukcí skutečně M. Č. dne 9.5.2006 převzal v Amsterdamu zásilku kokainu, který posléze v kontejnerech spolykal s úmyslem jej takto dovézt do České republiky. Na zpáteční cestě byl však dne 9.5.2006 kontrolován na hraničním přechodu Altenberg ve Spolkové republice Německo a při této kontrole bylo zjištěno, že ve svých útrokách přepravuje dodávku 93 kusů kontejnerů s kokainovou směsí o celkové hmotnosti 643,56 gramů s obsahem účinné látky 199,83 gramů hydrochloridu kokainu, v důsledku čehož byl zadržen a následně v souvislosti s dovozem omamných látek do SRN byl odsouzen Zemským soudem v Drážďanech,

Obžalovaný E. odmítl v přípravném řízení k věci vypovídat.

U hlavního líčení uvedl, že se tohoto jednání nedopustil, nemá žádné kontakty v Nizozemí v souvislosti s drogami. Připustil, že se zná s M. Č., ale stýkal se s ním pouze z důvodů obchodování s textilem. Č. jej kontaktoval s tím, že měl informace o tom, že jeho otec obchoduje s textilem a nabídl mu nějaké obchody. Je pravda, že se s ním sešel v Praze u OBI, ale to bylo proto, že Č. měl dovést na ukázkou nějaké vzorky. Když mu je ukázal, tak mu řekl, že je to na Afriku drahé a on jej požádal, zda by mu nesehnal nějakou firmu, kde by mohl oděvy

nakoupit pro otce. S tím se také rozešli a více s ním v kontaktu nebyl, žádné věci od něho nenakoupil. Je ale pravda, že s ním několikrát telefonicky hovořil, posílali si i SMS, asi tak ve 4-6 případech, ale vždy to bylo kvůli těm oděvům. Vzápětí však obžalovaný na dotaz obhájce připustil, že se s Č. sešel v období od dubna 2006 do května 2006 celkem třikrát. S Č. hovořil česky, trochu umí. Nevěděl o tom, že Č. cestuje do Holandska ani za jakým účelem. Nezná obžalovanou Č.. On sám nikdy v životě drogy neužíval, neměl s nimi nic společného. Pokud jde o zajištěné finanční prostředky, jednalo se o peníze jeho otce, který mu je prostřednictvím někoho poslal a on je posléze zasílal do Holandska. Kromě toho se zabývá obchodováním s auty a vyrábí umělecké předměty a maluje. Pokud měl telefonické kontakty s Holandskem, vždy se bavil pouze o textilu. Je pravda, že byl osobou, která se v Holandsku zabývá rovněž obchodování s textilem dotázán, zda se kvůli tomu s někým schází, což potvrdil, ale o Č. nebylo hovořeno. Obžalovaný posléze uvedl, že ty peníze za textil odesílá do Holandska na základě žádosti těch osob, které s textilem obchodují, vzápětí však uvedl, že on je kontaktuje na základě požadavku otce, aby jim peníze zaslal. Je pravda, že v jednom případě peníze odesílá jménem obžal. O., bylo to proto, že zapomněl doklady a tak je poslal na její. Ty osoby pak informoval, že jim přijdou peníze od ní. Je pravda, že se v SMS podepisoval jako I.B., Č. ho tak nazýval, asi bylo jeho jméno pro něho složitě, on ho znal jako M.

Obžalovaná Č. popřela, že by byla informována o skutečném důvodu cesty svého bratra a na svoji obhajobu uvedla, že mu pouze přetlumočila telefonický hovor a o drogách jí bratr řekl až následně. Ona ho naopak přemlouvala, aby nikam nejezdil.

U hlavního líčení obžalovaná vypovídala shodně. Dodala, že jí její bratr M. Č., který nežije v jednom domě s ní, zavolal nebo poslal SMS, zda by mu nemohla něco přeložit, zná anglický jazyk zběžně ze školy. Sešli se, ona si to, co chtěl přeložit, napsala česky a posléze z jeho telefonu, na číslo, které ji dal, zavolala. Bratr jí předtím neřekl, o co se jedná a na její naléhání ji po tom telefonátu potvrdil, že má jet pro drogy do Holandska. Neříkal jí, jak se k tomu dostal, ani kdo ho zkontaktoval, říkal pouze, že je to pro nějakého černého. Potom jí došlo, že se jedná asi o kontejnerky a že se v tom telefonátu jednalo o počet jejich kusů a on jí potvrdil, že je spolyká. Bratr jí ale řekl, že jet musí a ona se pak dodatečně dověděla, že měl dluhy. Jí to nepřišlo normální, přemlouvala ho, ať nejezdí a cestu mu vymlouvala. On chtěl, aby jela s ním, což odmítla s tím, že musí k zubaři. Neříkal jí nic o tom, že by za ten dovoz měl dostat nějakou odměnu, ani pro koho je má. Jméno obžalovaného v této souvislosti nepadlo, říkal pouze že je to pro nějakého černého, takže usoudila, že to má být černoch. Obžalovaná připustila, že je možné, že bratr asi jel pro drogy již předtím, to dokonce jela s ním, ale on jí tvrdil, že jede pro nějaký textil pro

známého, který má napojení na charitu v Africe a chtěl mít společnost na cestu, žádný textil však nepřivezl. Tehdy na něho čekala v autě, bylo to pro někoho, o kom se vyjadřovala jako černý nebo XXX. Nejedná se ale o shodnou osobu s tím z Prahy, protože ta poslední cesta měla být pro I.B. To jí říkal bratr s tím, že bydlí v Praze. Když jí požádal o ten telefonát s překladem, tak si myslela Obžalovaná setrvala na tvrzení, že o důvodech telefonátu a cesty do Holandska se dověděla od bratra až po jeho skončení, do té doby nedomnívala, že jde pořád o ten textil. Nenapadlo jí to ani v souvislosti s odeslanou SMS od bratra „napiš černému, jestli si mám udělat výlet,“ Žádnou zprávu však neodeslala, protože neměla na toho IKA číslo. Je pravda, že ten XXX jí potom volal, ona na něho telefon neměla a sháněl se po bratrovi.

Soud bratra obžalované M. Č., který se již vrátil z výkonu trestu v SRN zpět do ČR. Jmenovaný potvrdil, že obžalovaná nevěděla o skutečném důvodu jeho telefonátu do Holandska, požádal jí pouze o překlad, protože neumí anglicky. Skutečný důvod jí sdělil až po jeho ukončení. Svědek potvrdil, že cestu pro kokain vykonal na základě žádosti obžal. E.. S ním se seznámil někdy v roce 2005 na diskotéce v Praze a protože měl dluhy, obžalovaný mu půjčil částku 100.000,- Kč. Když mu je měl vrátit, tak peníze neměl a obžalovaný mu navrhl, že by je nemusel vracet, pokud by mu z Holandska něco dovezl. Měl jet do Amsterdamu a od obžalovaného obdržel telefonní číslo, kde se měl domluvit. Neřekl mu žádné jméno, ani adresu, pouze znal přezdívku „xxx“. Protože nemluví anglicky, požádal obžal. Č., aby mu to přeložila. To byl vlastně první telefonát, co s tou osobou měl. Potom tedy skutečně odjel a po přejezdu německo-holandských hranic té osobě poslal SMS, kde je. Myslí, že tam napsal i něco anglicky, už neví. Ten člověk mu napsal, aby jel dál a potom se setkali na nějaké benzínce. Odtud s ním odjel k němu domů a předal mu celkem 93 kontejnerů s obsahem kokainu, které se spolykal. Tomu muži při setkání řekl, že je od obžalovaného E. a on věděl jakým autem přijede a věděl i jeho jméno. Zřejmě byl s obžalovaným v telefonním kontaktu. Pokud jde o tu SMS, kterou té osobě poslal po překročení hranic, tak v odpovědi na ní mu bylo napsáno benzínová pumpa a km na dálnici, s nikým jiným než s tou osobou nekomunikoval. Posléze obžalovaný připustil, že již od samého začátku věděl pro co jede a jakým způsobem bude kokain převážet. Setrval na tom, že obžalovanou Č. o účelu cesty informoval po ukončení telefonátu, pokud znala nějaké bližší podrobnosti, tak je mohla říct jeho přítelkyně. Pokud jde o komunikaci s tou osobou v Holandsku, tak se domlouvali všelijak, dá se říci, že i „rukama nohama“. S E. komunikoval česky, neboť on tento jazyk lámaně ovládá. Obžalovaný jej také hned na počátku informoval pro co jede a že ten kokain ve formě kapslí bude polykat. Svědek se posléze vyjádřil k obsahům zjištěných SMS a uvedl, že pokud napsal své sestře „napiš černému, jestli třeba nebude chtít, abych si udělal výlet“, tak již si nepamatuje koho tím myslel, zda obžalovaného či jednoho kamaráda z Teplic, který je cikán, jedná se o R. M.

Sestře napsal to co chce na papír a posléze jí v průběhu rozhovoru instruoval na co se má ptát, je možné, že to sestru z průběhu toho rozhovoru napadlo. S E. byl domluven, že se mu ozve až překročí hranice a také až bude doma.

Na výpověď svědka reagoval obžalovaný tím, že nikdy Č. žádné peníze nepůjčoval ani nedal a nikam ho neposílal, je sice pravda, že s ním několikrát hovořil, ale mluvili pouze spolu o textilu.

Obžalovaná Č. uvedla, že její bratr jí hned po tom telefonátu informoval a řekl jí o co se jedná, protože na něj naléhala, stejně tak věděla, že má kontejnery s kapslemi kokainu polykat. Naléhala na něho, aby nejezdil, on naopak chtěl, aby jela s ním. Vymluvila se na zubaře, ale to bylo proto, že jet nechtěla. Nechtěla ani aby jel on, ale násilím ho držet nemohla.

Obžalovaný je jsou usvědčováni zejména obsahy uskutečněných hovorů a zpráv SMS, které byly získány v rámci odposlechnů telefonních stanic. Těmito obsáhlými materiály (akce KOFER 00,01,02,11,13,18,91,92,99) jsou podrobně dokumentovány přípravy a realizace cesty M. Č., a to včetně konkrétního podílu jednotlivých osob.

Z vlastního poslechu a z výpisů obsahů těchto telefonních kontaktů soud zjistil, že z telefonu M. Č. byly zjištěny kontakty s obžalovaným E., který se při nich podepisoval jako „A xxx“ a tyto kontakty probíhaly po celou dobu než Č. odjel do Holandska. Je pravda, že z nich není možné zjistit konkrétní údaje vztahující se k převozu kokainu, nicméně je nepochybné, že telefonáty se týkaly odjezdu Č., byť je obžalovaný nazývá jako odjezd na svatbu. Ze záznamu telefonních hovorů je zřejmé, že dne 2.5.2006 ve 23:08 hodin uskutečnil obžalovaný E. hovor s nezjištěnou osobou na č. xxx /čl.411 /, kterému musel být přítomen Č., přičemž ze záznamu je slyšet Č., jak říká obžalovanému aby volajícímu řekl, že ve dvě hodiny v noci v pondělí tam bude. O termínu odjezdu v pondělí pak Č. informoval svou přítelkyni H., v neděli dne 7.5.2006. Vzápětí téhož dne ve 23:20 hodin posílá obžalovaný Č.mu SMS zprávu s tím, že se zítra uvidí. Další zpráva je z 8.5.2006 ve 14:51 hodin, kdy opět obžalovaný žádá po Č., aby mu zavolal s tím, že mu „moje bracha“ volal zda je vše ok. Z 8.5.2006 také pochází obsah zpráv mezi obžalovanou a M. Č., kde jí Č. žádá, že „tam“ potřebuje zavolat a obžalovaná mu odpovídá, aby jí napsal co chce, že mu to přeloží. Vzápětí na to se uskutečnil hovor mezi obžalovanou z telefonu Č., a to na shodné číslo xxx /čl.413/, na kterém byl předtím obžalovaný E. v kontaktu s blíže neurčenou osobou či osobami. Ze záznamu je zřejmé, že hovor probíhal v anglickém jazyce a Č. při něm instruoval obžalovanou na co se má ptát, mj. zde je uvedeno, že Č. pojede v 9:00 hodin a vzápětí zní dotaz, kolik má pro něho, jestli 50 nebo 70. Nezjištěná osoba říká, že 50 a ptá se kdy M. Č. přijede, obžalovaná na to informuje, že ve 3:00 nebo ve 4:00 hodiny ráno. Další zde

zaznamenané telefonáty či zpráva SMS se týkají okolnosti, že se M. Č. ještě nevrátil. V tomto směru jde především o rozhovor mezi obžalovanou a přítelkyní Č. A. H.. Mimo jiné zde obžalovaná informuje jmenovanou, že „ten“ volal a říkal, že od něho normálně v úterý odjel. H. v této souvislosti vyslovila požadavek, aby mu Č. zavolala a chtěla po něm číslo na toho jeho „bráchu“ v Praze. Na požadavek H. Č. sdělila, že mu „nemůže zavolat“ protože nezná číslo, neboť jí volá ze skrytého. Dále se mezi oběma ženami rozvinul hovor o tom, že už je Č. „dlouho najezený“, na což H. sděluje, že „on vždycky“ dojde jen tak tak domů. Hovor končí tím že Č. jí informuje, že „hned jak se ozve“, tak se ho zeptá na telefonní číslo na toho bráchu. Další hovor ze dne 11.5.2006 mezi Č. a H. souvisí se SMS zprávou Č. na příjemce na telefonním čísle xxx, kde diktuje osobní data M. Č. o čemž informuje H. s tím, že teď jí volal z toho místa, kde byl Č..

Z výsledků počítačové expertizy, kterou byly zkoumány zejména zajištěné mobilní telefony pak vyplývají vzájemné vztahy a vazby mezi jednotlivými obžalovanými i komunikace mezi nimi.

Materiály získané cestou právní pomoci v SRN dokumentují průběh zadržení M. Č., odhalení drogové zásilky a následující trestní stíhání, které bylo poté vedeno. Obsah zadržené zásilky tvořilo 643,56 gramů kokainové směsi, kterou měl tento kurýr napolykanou v 93 kusech kontejnerků ve svých útrobách. Z rozsudku Zemského soudu v Drážďanech (č.l. 1112 – 1117 soud zjistil, že M. Č. byl dne 16.11.2006 odsouzen tímto soudem pod sp. zn. 3 KLS 241 Js 21595/06 pro trestný čin nedovoleného dovozu omamných látek a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 3 let a 10 měsíců. Z odůvodnění rozsudku je zřejmé, že kokain se kterým byl zadržen dne 9.5.2006 převážel pro Nigerijce žijícího v Praze, kterému dlužil peníze a ten Nigerijec mu slíbil, že pokud pojede do Amsterdamu pro drogy, tak nebude muset peníze vracet. Tomuto Nigerijci měl také po návrhu do ČR kokain předat. Z tohoto rozsudku a dalších materiálů získaných v rámci právní pomoci SRN vyplývá, že Č.ch převážel ve svých útrobách 643,56 gramů směsi kokainu s obsahem účinných látek 198,83 gramů hydrochloridu kokainu.

Shora popsáním jednáním naplnil obžalovaný E. skutkovou podstatu pokusu trestného činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 8 odst. 1 tr. zákona k § 187 odst. 1,2a),4c) tr.z., neboť po předchozí dohodě a v součinnosti s dalšími osobami či osobou působící v Nizozemí dojednal nelegální dovoz zásilky kokainu z Nizozemí do České republiky prostřednictvím kurýra, kde měl být následně distribuován. K přepravě zásilky kokainu z Nizozemí do České republiky zjednal jako kurýra M. Č., který věděl, že pravým účelem jeho cesty je dovoz kokainu a obžalovaným byl seznámen i o způsobu jeho převozu do ČR a to v tělních útrobách. Č. také od

obžal.. E. obdržel instrukce k cestě, zejména pak telefonní spojení na osobu, která měla kokain obstarat, působící v Nizozemí pod jménem XXX. Následně při kontrole prováděné německými celními orgány byl nelegálně přepravovaný kokain u M. Č. odhalen, a poté došlo k jeho zadržení a následnému odsouzení v SRN. Kokain je omamná látka ve smyslu zákona č. 167/1998 Sb., kde je uvedena v příloze č. 1 seznamu I. Soud nemá jakékoli pochybnosti o tom, že zásilka zadržená v SRN byla určena právě pro obžalovaného, který si její zaslání sjednal a množství pak jednoznačně odůvodňuje závěr o větším rozsahu dle odst. 2 písm. a) cit. ustanovení § 187 tr. zákona. Pokud jde o použití vyšší trestní sazby dle odstavce 4 písmena c) § 187 tr. zákona, tedy že se tohoto jednání dopustil jako člen organizované skupiny působící ve více státech, je z provedeného dokazování zřejmé, že se na tomto jednání podílelo více osob. Kromě obžalovaného to byly i osoby, které měly kokain jednak obstarat a jednak přivést do ČR.. Je nepochybné, že někdo v zemi původu musel kokain sehnat a předat kurýru, který jej měl převést do ČR. Znaky organizovanosti jsou dány zejména rozdělením úkolů mezi jednotlivé osoby působící v rámci skupiny – zajištění dodávky kokainu a finančních prostředků na jeho úhradu, projednávání výjezdu kurýra s osobami či osobou působící v zahraničí, zajištění kurýra, jeho příprava na cestu, zajištění vzájemné komunikace a předávání pokynů. Soud v této souvislosti poukazuje na ustálenou judikaturu, pokud jde o výklad pojmu spáchání činu ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech. Podle této konstantní judikatury stačí, jestliže organizovaná skupina, tedy sdružení alespoň 3 osob, ve spojení se kterou byl takový trestný čin spáchán, působí ve dvou státech, z nichž jedním může být ČR. Samotný pojem „ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech“ pak znamená, že dostačující je taková forma spolupráce s organizovanou skupinou, která nemá rysy vyšší koordinace činnosti – typické pro vazby mezi vlastními členy této skupiny, jež má však pro činnost této skupiny význam, tj. její činnost podporuje, usnadňuje, napomáhá jí apod. Pro trestnost ve smyslu zvažované kvalifikace podle § 187 odst. 4 písm. c) tr. zák. postačí tedy výše uvedená forma spolupráce a tuto formu trestné součinnosti naplňuje tak jednání každého vlastního člena skupiny. Zákon tudíž nevyžaduje, aby se pachatel dopustil činu jako její člen, ale postačí i volnější forma spolupráce pachatele s takovou skupinou. V daném případě není nutné, aby taková skupina měla trvalejší charakter a vyvíjela svou činnost opakovaně či soustavně, tento znak může být naplněn i jednorázovým působením organizované skupiny ve více státech. Znaky organizovanosti jsou pak dány zejména rozdělením úkolů mezi jednotlivými osobami, což v daném případě nepochybně bylo. Na rozdíl od obžaloby soud kvalifikoval jednání obžalovaného toliko jako pokus uvedeného trestného činu, neboť má za to, že cílem bylo dovést kokain do ČR a tento dovoz, který se nepodařilo realizovat, v sobě zahrnuje i jeho příp. obstarání či přechovávání za tím účelem,

Po zhodnocení provedených důkazů však soud dospěl k závěru, že ohledně obžalované Č. nelze bez jakýchkoli pochybností uzavřít s tím, že se na tomto

dovozu kokainu rovněž podílela, zejména pak, že by byla naplněna subjektivní stránka jejího chování. Obžalovaná se hájila tím, že výše uvedený telefonní kontakt s osobou, od níž měl Č. získat drogy, učinila na žádost obžalovaného, který neuměl anglicky. V telefonu pouze tlumočila to, co Č. žádal přeložit, aniž by byla **předem** informována, čeho konkrétně se cesta do Holandska týká. O tom, že Č. má jet pro kokain a převážet ho popsáním způsobem se měla dozvědět až následně, poté co na něj naléhala, aby jí sdělil účel cesty. Tato její obhajoba nebyla v průběhu dokazování zcela vyvrácena, když i svědek Č. potvrdil, že informaci o účelu cesty a převozu kokainu, obžalované poskytl až po jeho skončení. Žádné další kontakty či aktivní jednání Č. před cestou Č. do Holandska nebyly zjištěny. Je pravda, že z obsahu telefonních hovorů vyplývá, že obžalovaná mohla o této cestě vědět podstatně více, než byla ochotna připustit, ale provedené důkazy neumožňují soudu učinit jednoznačný závěr, že kromě výše zmíněného telefonního hovoru se na cestě Č. podílela nějakým dalším způsobem, nebylo ani zjištěno, že by znala obžalovaného E. a jak vyplývá z telefonního hovoru mezi ní a H. neznala na něj ani číslo, byť je zřejmé, že jí byla známa existence nějakého „bráchy z Prahy“. Po zhodnocení provedených důkazů tedy soud dospěl k závěru, že v daném případě se nepodařilo bez jakýkoli pochybností prokázat, že obžalovaná se na tomto jednání podílela větší měrou a proto jí soud z obžaloby podle § 226 písm.c) tr. řádu zprostil.

K bodu II rozsudku bylo zjištěno, že obžalovaný E. poté, co v průběhu července 2007 z Prahy dojednal dalšími osobami či osobou působícími v Nizozemí dodávku kokainu, který měl být do České republiky dopraven v poštovní zásilce označené dohodnutým jménem neexistujícího adresáta, požádal obžalovanou V.T. O., kterou seznámil se záměrem zajistit tímto způsobem nelegální dovoz kokainu, aby v panelovém domě na adrese Xxx, kde v té době oba přebývali, vylepila na předem vybranou poštovní schránku vizitku se jménem J. P., s cílem zakrýt tak skutečného příjemce nelegální zásilky s kokainem a dále jí požádal, aby tuto schránku pravidelně kontrolovala, zda do ní byla doručena předmětná zásilka, což obžal. O. podle jeho pokynů prováděla, a poté dne 20.7.2007 byla při prováděné celní kontrole na detašovaném pracovišti oddělení 25 Celního úřadu Praha I. zadržena poštovní zásilka odeslaná z Nizozemí adresátovi J. P. na adresu Xxx a po provedené kontrole bylo zjištěno, že obsahuje 29,638 gramů kokainové směsi v koncentraci 35,6 %, a proto došlo k jejímu zadržení, aniž by byla doručena předstíranému příjemci.

Obžalovaný E. opětovně odmítl v přípravném řízení k věci vypovídat.

U hlavního líčení obžalovaný uvedl, že má přítele, který v xxx ulici v bazaru prodává použité zboží textil a hračky, ale jeho jméno si není schopen vybavit. Ten muž mu jednou řekl, že má problémy, přišel o byt a požádal ho, zda by mu mohl pomoci, že by za něho přejímal poštu. On s tím souhlasil a řekl

své přítelkyni obžalované O., aby na schránku připevnila jeho jméno. Ten muž mu napsal své jméno na papír a řekl mu, že očekává listovní zásilku, neví co to mělo být. O. mu však řekla, že nechce na schránku k bytu který užívají napsat další jméno, aby si jeho majitelka nemyslela, že ten byt podnají. Tak to jméno napsali na volnou schránku, kde nebylo předtím žádné jméno, protože tomu člověku slíbil, že mu pomůže. Potom řekl. obžalované O., jestli je tam už je napsané to jméno a aby se občas podívala, zda už tam nedošla nějaká pošta. On nevěděl o jakou zásilku se jedná, chtěl mu pouze pomoci, soucítit s ním, protože byl jako bezdomovec. Také se dozvěděl, že má žít v Rakousku na falešný pas a to probíral s obžalovanou, nic jiného jí neříkal. potom se chodil také do schránky dívat, jestli už tam nějaká pošta není, jednalo se o volně přístupnou schránku, neví nic o žádné zásilce kokainu. Ten muž mu říkal, že přátelé nebo rodina mu chtějí posílat nějaké zásilky. Jednalo se o bělocha, který hovořil česky, ale neví jestli je to Čech nebo Slovák.

Obžalovaná O. rovněž odmítla k věci vypovídat, pouze se vyjádřila v tom směru, že obsahem zásilky měl být údajně cestovní pas a ona jednala podle žádosti obžal. E..

U hlavního líčení obžalovaná uvedla, že jí E. požádal, ať nalepí jméno na její poštovní schránku, protože tam má přijít cestovní pas, neboť jeho kamarád má problémy. Ona však nechtěla použít jejich schránku, protože se bála problémů s majitelkou bytu, tak to jméno vylepila na prázdnou schránku. Obžalovaný jí řekl, že ten člověk, pro kterého ta zásilka je, pochází z Afriky. Ona ho nikdy neviděla ani k nim nikdy nevolal, kdyby ta zásilka přišla, tak by obžalovanému řekla, ať mu jí předá. To české jméno tam dali proto, že mu to ten kamarád z Afriky tak řekl. Nijak blíže o tom nepřemýšlela. Potom asi 2x ve schránce kontrolovala zda tam něco není, protože ta zásilka měla přijít v týdně, kdy tam to jméno vylepili. Obžalovaný jí potom řekl, aby tu adresu sundala, tak to udělala. Neví nic bližšího o tom, co to bylo za kamaráda, zda to byl blízký či náhodný známý. Obžalovaný jí řekl, že pokud by něco přišlo, tak by se mu to předalo. Ta schránka byla zavřená, ale zásilka z ní šla běžně vyndat. Obžalovaná posléze uvedla, že E. pomáhá obchodování s textilem a je pravda, že v jednom případě na své jméno posílala peníze do Holandska, protože si obžalovaný zapomněl doklady. Nikdy by jí nenapadlo, že má něco společného s drogami. Neví odkud měla přijít ta zásilka nikdo se po ní nesháněl a ta schránka byla volná, nepatřila k žádnému bytu.

Z materiálů Celního ředitelství Praha č.l. 8 a násl. soud zjistil, že dne 20.7.2007 byly zahájeny úkony trestního řízení v souvislosti s tím, že téhož dne při kontrole poštovních zásilek na Oddělení celního úřadu Praha I v Praze 5 – Košířích, Plzeňská 139 byla zajištěna poštovní zásilka z Nizozemí, kdy byl jako příjemce zásilky uveden J. P., Xxx, xxx, odesílatel nebyl uveden. Provedenou

orientační zkouškou narkotestem byla zjištěna pozitivní reakce na omamnou látku – kokain. Tato zásilka byla předána ke zkoumání na Kriminallistický ústav v Praze, přičemž bylo zjištěno, že se jedná o kokain o celkové hmotnosti 29,638 gramů. Vzhledem k tomu, že šetřením bylo zjištěno, že na uvedené adrese se osoba J. P. nezdržuje, ani zde není hlášena a nepodařilo se ztotožnit osobu odesílatele, byla věc podle § 259a odst. 4 tr. řádu usnesením ze dne 19.9.2007 odložena, a to je č.l. 10. V souvislosti s prověřování obou obžalovaných však byla od 25.7.2007 sledována obžalovaná O. podle § 258d tr. řádu, přičemž z protokolu o sledování, v jehož průběhu byla v domě č. xxx v xxx – xxx, xxx ulici namontovaná kamera, bylo zjištěno, že jmenovaná provádí kontrolu schránky č. xxx opatřené jmenovkou na jméno J. P., přičemž tuto kontrolu provedla v období od 10:57.35 hodin do 11:59.54 hodin celkem 2x tím způsobem, že do ní strčila ruku a nahlížela do ní (č.l. 441 – 442). Toto je prokázáno i fotodokumentací jež byla pořízena na základě instalované kamery. Soud měl dále k dispozici i další provedené důkazy, zejména pak protokol o ohledání zmíněné zásilky, přičemž bylo zjištěno, že obsahuje ručně psaný text černou barvou z výše uvedenou adresou a uvnitř se nachází obrázek a přání, přičemž dva listy tohoto přání byly slepeny a po jejich otevření byla zjištěna bílá sypká látka, která reagovala pozitivně na kokain. Z odborného vyjádření (č.l. 465 – 466) vyplývá, že se jednalo o 29,638 gramů látky s obsahem kokainu base 35,6% tedy s účinnou složkou hydrochloridu kokainu..

Soud dále poukazuje na obsah korespondence zachycené v rámci prováděných odposlechů (akce KOFER 00,01,02,11,13,18,91,92,99) , zejména se o obsah zachycených SMS zpráv z nichž je patrná příprava a dojednávání přepravy předmětné zásilky drog. Ze znaleckého posudku znalce z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika vyplývá, že zkoumáním obsahu SIM karet v telefonních přístrojích, jež vydali obžalovaní či byly nalezeny v průběhu domovních prohlídek vyplývá, že je zde opakovaně zaznamenán kontakt na osobu „ XXX“ a to pod různými telefonními čísly. Při těchto prohlídkách byla dále nalezena řada písemností dokládajících kontakty obžalovaného na osoby zdržující se v Holandsku, stejně tak, jako doklady prokazující odesílání větších finančních částek prostřednictvím Western Union na různé adresy tamtéž.

Ze záznamů telefonních hovorů mezi oběma obžalovanými vyplývá, že obžalovaný se dne 20.7.2007 v 09,15 hodin dotazoval O., zda „tam“ dala to jméno a poté, co mu sdělila, že za chvíli, požaduje, aby to tam dala do 9 hodin. Vzápětí obžalovaná informuje E., že „to“ tam dala a že to vypadá s tím jménem dobře, obžalovaný jí děkuje. V 10.01 hod. informuje obžalovaná E. o časech, kdy chodí pošta.

Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že obžalovaný E. svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky trestného činu nedovolené výroby a

držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1,2a) tr. zákona neboť neoprávněně dovezl omamnou látku a, s ohledem na množství, spáchal takový čin ve větším rozsahu. Je nepochybné, že to byl právě obžalovaný, kdo zorganizoval záležitosti ohledně možného příjmu zásilky na adrese v xxx – Xxx a posléze žádal O., aby na prázdnou schránku nalepila jméno fiktivního příjemce. Soud neuvěřil obhajobě obžalovaného, že se pouze snažil pomoci svému známému, který neměl kde přijímat poštu, k němuž údajně nic dalšího nevěděl a **neznal jeho jméno**, ačkoli zásilka měla být pro něho a **tudíž by se mělo jednat o osobu jménem J. P., jak zněla adresa na zásilce**. Soud považuje obhajobu obžalovaného ze nevěrohodnou a navíc i nelogickou, neboť pokud by skutečně chtěl pouze umožnit příjem pošty pro svého známého, mohl tuto nechat doručit buď na svoje jméno a adresu či jméno a adresu O., aniž by byla prováděna taková konspirace s nalepováním adresy na prázdnou schránku. Navíc obžalovaný uvedl, že se jednalo o bělocha mluvícího česky, O. naproti tomu řekla, že jí obžalovaný informoval o tom, že zásilka je určena pro jeho kamaráda z Nigerie. Rozporný je i údaj, co konkrétně měla zásilka obsahovat, když obžalovaný uvedl, že neví, naopak obžal. O. uvedla, že v ní měl být zaslán pas. Nápadný je i spěch obžalovaného, kterým se dožadoval, aby O. vylepila jméno J. P. dne 20.7. do 9.00 hod. Obžalovaný měl kontakty v Holandsku, odkud byla zásilka odeslána, byť se nepodařilo zjistit konkrétní osobu či osoby, které ji odeslaly. Kokain je omamná látka ve smyslu zákona č. 167/98 Sb., kde je uvedena v příloze č. 1 seznamu I. Na rozdíl od obžaloby však soud dospěl k závěru, že nebylo bezpečně prokázáno, že by obžalovaná O., vyjma toho, že na žádost E. nalepila na schránku jméno P. a následně kontrolovala doručení zásilky, byla o celé záležitosti podrobněji informována. Je sice podezření, že byla do celé věci zapojena podstatně více, než byla ochotna připustit, nicméně toto podezření nestačí k tomu, aby soud rozhodl, bez jakýchkoli pochybností o její vině. Obžalovanou proto z obžaloby v tomto bodě podle § 226 písm. c) tr. řádu zprostil. Tento procesní postup měl v případě obžalovaného E. za následek, že soud jeho jednání nekvalifikoval dle odst. 4 ustanovení § 187 tr. zákona, které předpokládá spáchání činu ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech, přičemž za organizovanou skupinu je dle ustálené judikatury považováno uskupení alespoň 3 osob, z nichž jedna působí vně ČR. V průběhu dokazování nebylo zjištěno, že by se na odeslání zásilky z Holandska do ČR podílela, vedla vlastního odesilatele, ještě další osoba či osoby. Za toho stavu soud proto jednání obžalovaného v tomto bodě kvalifikoval toliko jako trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1,2 písm. a) tr. zákona

K bodu III. bylo zjištěno, že **obžalovaná O.** v průběhu roku 2007 v Praze bez povolení opatřila a následně prodávala, po předchozí telefonické domluvě, V. Š., nar. xxx kokain a to v následujících případech a množství :

- dne 24.7.2007 - 1 gram omamné látky kokain,

- dne 26.7.2007 - 1 gram omamné látky kokain,
 - dne 5.10.2007 - 2 gramy omamné látky kokain,
 - dne 10.10.2007 - 2 gramy omamné látky kokain,
 - dne 12.10.2007 - 3 gramy omamné látky kokain,
 - dne 24.11.2007 - 5 gramů omamné látky kokain,
 - dne 12.12.2007 - 3 gramy omamné látky kokain,
- vždy za cenu 2.000 Kč za jeden gram kokainu.

Obžalovaná O. se k tomuto jednání dozнала s tím, že chtěla pomoci své kamarádce, která byla ve špatném psychickém stavu a sama se bála kokain kupovat z obav ze svého přítele a proto ho na její žádost kupovala na Václavském náměstí od neznámých osob a potom jí ho přenechávala za stejnou cenu. Žádný prospěch z toho neměla.

U hlavního líčení obžalovaná vypovídala shodně, potvrdila, že množství kokainu uvedené v obžalobě odpovídá množství, které Š. prodala. Obžalovaná potvrdila, že kvůli tomuto prodeji měla určitý konflikt s přítelem Š., svědkem Z. Obžalovaná vyloučila, že by kokain získávala jinak, než jeho nákupem od neznámých osob na Václavském náměstí, rozhodně jí ho nedodával obžal. E.. Vyloučila, že by jí dodávala i jiné omamné či psychotropní látky, jako extázi apod.

Její výpověď koresponduje s obsahem výpovědi svědkyně Š., která uvedla, že z doslechu věděla, že přítel O. U. má možnost sehnat kokain, ale protože měla obavy ze svého přítele, a obávala se obrátit na E. přímo, neboť by to mohl jejímu příteli říci, tak se obrátila se žádostí o jeho zajištění na O., která jí ho pak opakovaně sehnala. K extázi měl mít přístup E., ale ani od něho ani od O. žádnou extázi neměla.

U hlavního líčení svědkyně uvedla, že kokain měla pouze od O., vyloučila, že by jí ho dodával někdo další, nevěděla nic o tom, že by ho měl obžalovaný E. možnost sehnat. Domlouvání dodávek mezi nimi probíhalo za pomoci hesel, když počet dávek byl označován jako objednávka lůžek.

Svědka P. Z. vypověděl, že se zná z místa bydliště s obžalovaným a znal i jeho přítelkyni T. Později se dozvěděl, že jeho družka Š. si měla od O. v několika případech opatřit kokain a extázi, a proto se rozhodl ji odradit od dalších dodávek a napsal O. SMS zprávu, kterou jí chtěl varovat, pokud s tím neskončí.

Obžal. O. je dále usvědčována i obsahem korespondence zachycené v rámci prováděných odposlechů (akce KOFER 91 na č.l. 486-495), zejména se jedná o obsah hovorů a zachycených SMS zpráv z nichž je patrné kódované

dojednávání jednotlivých dodávek drog. Ze zprávy SMS, kterou zaslal svědek Z. obžalované je zřejmé, že jí varoval před dalším pokračováním dodávek pro Š.

Shora popsaným jednáním obžal. O. naplnila všechny zákonné znaky trestného činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1 tr.z., neboť bez povolení si opakovaně opatřila a následně prodala V. Š. kokain, což je omamná látka ve smyslu zákona č. 167/98 Sb., kde je uvedena v příloze č. 1 seznamu I. Na rozdíl od obžaloby soud nezahrnul do jednání obžalované i obstarání tablet Extáze, neboť jak ona, tak i Š. shodně uvedly, že obžalovaná obstarávala pouze kokain.

V průběhu přípravného řízení byl na obžalovaného U.E.N.E. vypracován znalecký posudek z oboru psychiatrie v jehož závěru znalkyně uvedla, že jmenovaný netrpí, ani v inkriminované době netrpěl duševní chorobou, poruchou či sexuální deviací a jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti byly plně zachovány. Obžalovaný není závislý na alkoholu ani návykových látkách. Znalci nenavrhli uložení žádného typu ochranného opatření.

Dále byl na vypracován znalecký posudek z oboru psychiatrie a psychologie na obžalovanou O.. Ani ona netrpěla v rozhodné době duševní chorobou či poruchou, její rozpoznávací i ovládací schopnosti byly plně zachovány. Obžalovaná není závislá na alkoholu ani jiné návykové látce. Znalckyně nenavrhují uložení žádného typu ochranného opatření. Prognóza resocializace se jeví jednoznačně jako příznivá.

Ze závěrů znaleckého posudku z oboru psychiatrie zpracovaného na obžalovanou Lucii Č. vyplývá,, že jmenovaná netrpěla duševní chorobou či poruchou. V současné době trpí posttraumatickou stresovou poruchou, která se rozvinula až po spáchání skutku pro který je stíhána a neměla na jeho páčení žádný vliv. V inkriminované době byly její rozpoznávací i ovládací schopnosti plně zachovány. Obžalovaná není závislá na alkoholu ani jiné návykové látce, nebylo navrženo uložení žádného typu ochranného opatření.

Při úvahách o druhu a výši trestu u jednotlivých obžalovaných soud hodnotil společenskou nebezpečnost jejich jednání, osobní poměry a možnosti nápravy. Dospěl při tom k závěru, že jednání obžalovaného E. vykazuje vysoký stupeň společenské nebezpečnosti, byť nebyl dosud soudně trestán a k jeho osobě nebylo zjištěno jinak ni negativního. Je však nepochybné, že to byl právě on, kdo organizoval dovoz omamných látek do ČR prostřednictvím svých kontaktů v Holandsku, k čemuž si buď zjednal kurýra /bod I /, případně použil pro příjem zásilky fingované jméno. Tato společenská nebezpečnost je ještě zvyšována skutečností, že se obžalovaný dopustil celkem dvou trestných činů. Na druhé straně soud hodnotil i okolnost, že jednání pod bodem I. rozsudku nebylo

dokončeno a zůstalo, byť bez přičinění obžalovaného, toliko ve fázi pokusu, když M. Č. byl v souvislosti s převozem kokainu v SRN zadržen a odsouzen. Soud obžalovanému ukládal trest dle odst. 4 ustanovení § 187 tr. zákona, jež umožňuje uložit trest odnětí svobody v trvání deseti až patnácti let. Po zvážení výše uvedeného uložil obžalovanému podle § 187 odst. 4 tr. zákona, za použití § 35 odst. 1 tr. zákona úhrnný trest odnětí svobody v trvání 10 /deseti / let, pro jehož výkon jej podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zákona zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou. I když se v daném případě jedná o trest na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, má soud za to, že splní účel trestu daný ustanovením § 23 odst. 1 tr. zákona, byť v něm převažuje složka represivní nad složkou výchovnou a to zejména z důvodů generální prevence a ochrany společnosti, neboť obžalovaného na delší dobu omezí na osobní svobodě, čímž mu zabrání páchat na území ČR další trestnou činnost.

Pokud jde obžalovanou O., i v jejím případě soud použil výše uvedená hodnotící kriteria. Obžalovaná nebyla dosud soudně trestána, k její osobě nebylo zjištěno nic negativního, zapojila se do pracovního procesu a po propuštění z vazby plnila podmínky uloženého dohledu. Soud obžalované ukládal trest v rámci trestní sazby ustanovení § 187 odst. 1 tr. zákona, jež umožňuje uložit trest odnětí svobody v trvání jednoho roku až pěti let. Po zvážení uvedeného dospěl k závěru, že obžalované není třeba ukládat trest spojený s přímým výkonem, neboť s ohledem na její osobu a dosavadní život lze mít za to, že účelu trestu bude dosaženo i bez jeho výkonu. Obžalované proto uložil trest odnětí svobody v trvání 2 , jehož výkon podle § 58 odst. 1 tr. zákona podmíněně odložil a podle § 59 odst. 1 tr. zákona stanovil zkušební dobu v trvání 3 let. Soud má za to, že i u obžalované takto uložený trest splní účel trestu dle § 23 odst. 1 tr. zákona a povede jí k tomu, aby nadále žila řádným životem.

Jak již výše uvedeno, v průběhu celní kontroly na Celním úřadu v Praze 5 byla podrobena kontrole zásilka zaslaná z Nizozemí , bez uvedení odesílatele, adresovaná na fiktivního příjemce v Praze 4- Xxx. Vzhledem k pozitivní reakci na kokain byla zadržena a následně podrobena zkoumání, které toto podezření potvrdilo. S ohledem na charakter a obsah této zásilky jde o věc která může ohrozit bezpečnost lidí, příp. hrozí nebezpečí, že by mohla sloužit ke spáchání zvláště závažných trestných činů, soud proto současně rozhodl tak, že se podle § 73 odst. 1 písm. c) tr. zákona **zabírá** 29,638 gramů kokainové směsi v koncentraci 35,6 %, zajištěné na Celním úřadu v Praze 5 dne 20.7.2007.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 (osmi) dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může napadnout odvoláním

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě 8-mi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává být i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Praze dne 19.6.2009

JUDr. Dana P a c h o l í k o v á
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
M.F.